

Motion till riksdagen

1988/89: Ub684

av Stina Eliasson och Karin Söder (båda c)

Stockholms Musikpedagogiska Institut, SMI

Den kompletterande utbildningen av lärare i frivillig musikundervisning, främst inom den kommunala musikskolan, som anordnas genom Stockholms Musikpedagogiska Institut, SMI, är den möjlighet som finns för musiklektörer i hela landet att parallellt med tjänstgöring i hemkommunen kunna åtnjuta musikpedagogisk kompletteringsutbildning. För den kommunala musikskolans pedagogiska utveckling är det avgörande att lärarkåren kan få tillgång till aktuell utbildning och fortbildning. Behovet av utbildning är särskilt stort i glesbygdskommuner. Idag saknar 1 189 tillvidareanställda lärare kompetens i musikpedagogik.

Det statsbidrag som utgår till SMI-utbildningen finansierar idag endast ca 80% av den totala kostnaden. Institutet måste därför ta ut elevavgifter, f. n. 3 000 kr. per år. Därutöver måste eleverna själva bekosta individuella lektioner på sitt huvudinstrument. All schemalagd undervisning på SMI bedrivs i grupp. För den individuella utvecklingen krävs dessutom enskilda lektioner på huvudinstrumentet, i likhet med kraven inom de andra musik- och höskoleutbildningarna.

Det är angeläget att staten tar sin fulla del av ansvaret för finansieringen av elevernas utbildningskostnader. Även kommunerna får anses ha ett ansvar för att kunna ge sina anställda lärare möjlighet till utbildning och fortbildning, genom att bekosta resor och utgifter för logi samt svara för tjänstledighetskostnader.

Den satsning på utbildningsmöjlighet för de redan verksamma lärarna som framhölls i OMUS-betänkandet 1976 bör inte dröja längre. Vikten av en utveckling av den kommunala musikskolans pedagogik betonas i prop. 1988/89:4, sid 60. SMI:s roll i detta sammanhang är väl dokumenterad, bl. a. i en musiklektörenkät, och SMI:s tjänster som fortbildningsinstitut är mycket efterfrågade i de kommunala musikskolorna. Genom sin pedagogiska inriktning och sin rikstäckande verksamhet kommer SMI att fungera som samarbetspartner på högskolenivå i projektet Dans- och folkmusikåret 1990 – detta är ytterligare en verifikation på den roll som SMI spelar i Sveriges musikliv. I årets proposition har SMI inte fått gehör för anslagsöskandet. Med den uppräknade av anslaget som föreslås går SMI istället in i ett underskottsår som beräknas till 325 000 kr. i förlust.

Den enda möjlighet man från SMI tycks ha att täcka denna förlust, om staten inte hjälper till, är att höja elevavgifterna med ca 100% till ca 6 000 kr. per år. Om detta skulle inträffa tar det ut effekten av förra årets bidragsökning; det skulle vara ett svek mot de elever som nu har gått in i

utbildningen under andra premisser och det skulle motverka möjligheterna att få sökande till SMI.

Mot. 1988/89
Ub684

Det statliga bidraget för SMI-utbildningen borde fr. o. m. budgetåret 1989/90 räknas upp med totalt 1,1 milj. kr., räknat på 200 utbildningsplatser. Därav utgör nuvarande elevavgifter 600000 kr. och bidrag för individuella spellektioner 500000 kr.

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad som i motionen anförts angående behovet av ökat statligt stöd till Stockholms Musikpedagogiska Institut, SMI.

Stockholm den 25 januari 1989

Stina Eliasson (c)

Karin Söder (c)